Geç Sunulan Kullanmama Defi

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	24.09.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/549	2026/5030	SMK 25/7, SMK 19/2, SMK 6/1, HMK 141, HMK 373/2

ÖZET

Marka hükümsüzlüğü davasında süresinde cevap vermeyen davalı, sonradan verdiği dilekçede kullanmama savunması yaptı. Yargıtay, SMK 25/7'deki kullanım ispatının cevap veya ikinci cevap dilekçesiyle ya da karşı tarafın muvafakatiyle ileri sürülebilecek bir def'i olduğunu belirterek kararı bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/marka-hukumsuzlugunde-kullanmama-defi-suresi-2026-5030/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2026/549 E. , 2026/5030 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1026 Esas, 2025/1547 Karar ...

HÜKÜM : Davanın kısmen kabulü

İLK DERECE MAHKEMESİ : Bakırköy 2. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/229 E., 2023/120 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili şirketin ... numaralı "..." markasının tescilli olduğunu, davalının 2019/37751 sayılı "..." ibareli markasının davacı markası ile iltibas oluşturduğunu, davalının kötüniyetle bu tescili yaptırdığını ileri sürerek davalı markasının dava dilekçesinde ayrıntısı yazılı mal ve hizmetler yönünden kısmen hükümsüzlüğüne ve sicilinden kısmen terkinine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili süresinde cevap vermemiş, 02.01.2023 tarihli beyan dilekçesi ile markalar arasında karıştırılma ihtimali bulunmadığını, davacının sadece belli emtialarda markasını kullandığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile taraf markaları arasında karıştırılma tehlikesi bulunduğu, davalının kötüniyetinin ispatlanamadığı, aynı ve benzer mal ve hizmetler aşısından hükümsüzlük şartlarının mevcut olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş, hüküm, davalı vekili tarafından istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile İlk Derece Mahkemesince davalının kullanmama definin değerlendirilmemiş olmasının yerinde olmadığı, kullanmama definin bilirkişi raporunda değerlendirildiği, bu kapsamda davacının 21. sınıfta yer alan ütü masaları ve kılıfları, çamaşır kurutmalıkları emtiaları yönünden kullanımının ciddi olduğu, bu sınıftaki diğer emtialar yönünden ve 35. sınıftaki ütü masaları ve kılıfları, çamaşır kurutmalıkları dışındaki diğer emtialar yönünden ise yasanın aradığı anlamda ciddi kullanımın olmadığının belirlendiği gerekçesiyle İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak davanın kararda ayrıntısı sayılan mal ve hizmetler yönünden kısmen kabulüne karar verilmiş, hüküm, taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme
Dava, davalı markasının karıştırılma ihtimali ve kötüniyet nedeniyle hükümsüzlüğü talebine ilişkin olup uyuşmazlık, markalar arasında karıştırılma tehlikesi bulunup bulunmadığı, davalının kötüniyetli olup olmadığı, kullanmama definin süresinde olup olmadığı ve bu kapsamda bu definin dikkate alınıp alınamayacağı noktalarında toplanmaktadır.

B.Değerlendirme ve Gerekçe

1.İlk Derece Mahkemesince verilen karara yönelik olarak yapılan istinaf başvurusu üzerine 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 355 vd. maddeleri kapsamında yöntemince yapılan inceleme sonucunda Bölge Adliye Mahkemesince esastan verilen nihai kararda, aşağıdaki bentte yer alan hususlar dışında dosya kapsamına göre saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kurallarına aykırı bir yön olmadığı gibi aynı Kanun'un 369/1 hükmü ve 371. maddelerinin uygulanmasını gerektirici nedenlerin de bulunmamasına göre davalı vekilinin

tüm, davacı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan diğer temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2. İlk Derece Mahkemesince davalının kullanmama defi yönünden olumlu, olumsuz bir değerlendirme yapılmadan davanın kabulüne karar verilmiş, davalı vekilinin istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davalının kullanmama defi dikkate alınarak davacının sadece belirli emtialarda markasını kullandığı kabul edilip İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir. 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun 25/7 hükmü gereğince aynı Kanun'un 6. maddesinin birinci fıkrası uyarınca açılan hükümsüzlük davalarında 19. maddenin ikinci fıkrası hükmü, yani kullanım ispatı def'i olarak ileri sürülebilir. Davacının markasını tescil ettirdiği sınıflarda kullanmadığına dair kullanım ispatı talebi adı üstünde "defi" olup bu definin cevap süresi içinde cevap dilekçesi ile veya 2. cevap dilekçesi ile ileri sürülmesi gerekir. Dilekçeler teatisi dışında ancak karşı tarafın muvafakatı ile bu defi ileri sürülebilir. Dosya kapsamı incelendiğinde davalı taraf süresinde davaya cevap vermemiş bilahare 02.01.2023 tarihli beyan dilekçesi ile davacının markasını tüm emtialarda kullanmadığını savunmuş olup bu dilekçe üzerine davacı vekili tarafından verilen dilekçe ile de savunmanın genişletilmesinin kabul edilmediği beyan edilmiştir. Hal böyle olunca davalı tarafça süresinde, usulüne uygun olarak ileri sürülmüş ve dikkate alınabilecek bir kullanmama defi bulunmamaktadır. Bu itibarla Bölge Adliye Mahkemesince davalı tarafın kullanmama defi dikkate alınmadan bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin tüm, davacı vekilinin diğer temyiz itirazlarının REDDİNE, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA, HMK'nın 373/2 hükmü uyarınca dava dosyasının Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, temyiz harcı peşin alındığından davalıdan başkaca harç alınmasına mahal olmadığına, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde davacıya iadesine, 24.09.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.